

för fullföljd af talan i högre rätt, inom sex dagar, men annars inom en tid som ej må utsträckas öfver fjorton dagar, från det rättens sammanträde blifvit genom domarens och nämndens afresa från tingstaden uppläst.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

C. A. Rettig.

N:o 36.

Af Herr von Möller, P., om ändringar i Bevilningsstadgan.

När en s. k. *inkomstskatt* eller bevilning af kapital och arbete för första gången i Sverige skulle tillämpas, sökte lagstiftarne att genom föreskrifterna i Bevilningsstadgan underlätta kapitalens hopsamlande till beskattning. Sålunda stadgades, att bevilning skulle påföras bolag der rörelsen bedrefs eller der dess styrelse hade sitt säte.

Så länge frågan endast gällde utbekommande af skatt till Staten, föranledde detta stadgande icke några anmärkningar af vigt; men då kommunal-lagarne, i och för utskyldernas utgörande, grundades på andra art. af Bevilningsstadgan, och den nya Riksdagsordningen i och för valbarheten och valberättigandet i vissa fall stöddes på kommunallagarne, har, genom sammanslagningen af inkomst af kapital med inkomst af arbete i och för en beqvämare beskattning, många olägenheter, ja orättvisor uppstått.

Den person, som i ett bankbolag insatt hela eller en del af sitt kapital, beskattas derföre i den kommun, der bankrörelsen bedrives, men icke der han är mantalsskrifven, och sålunda uteslutes han härstädes till större eller mindre

del från utskylderna till kommunen som ock från deltagande i dess angelägenheter m. m.

Redan vid 1865 års riksdag väcktes motion, såväl: att den bevillning, som fastställes för enskilda banker, må fördelas å hvarje särskildt lottbref, som ock: att denna bevillning skulle påföras vid bankernas hufvud-, afdelnings- och kommissions-kontor.

Den första motionen lemnades utan afseende; man fruktade för svårigheter vid tillämpningen.

Bevillnings-komitéen har, i sitt underdåniga förslag till Bevillningsstadga, skiljt på inkomst af kapital och på inkomst af arbete eller genom rörelse, yrke eller tjänst uppkommen inkomst. Den har i 10 § framlagt sitt förslag till aktiebolags beskattning för vinst af rörelse sålunda: För aktiebolag etc. beräknas nettovinsten å rörelsen efter den utdelning, som, utöfver den särskildt beskattade räntan å det kontant tillskjutna och genom dertill lagda besparingar (reservfonder m. m.) ökade kapitalet, aktieegarne, under hvad namn som helst, tilldelas.

En sådan föreslagen fördelning eller räntans särskilda beskattning hos kapitalisten, och rörelsevinstens beskattning å den ort der rörelsen drifves, är lätt utförbar och jemnar, åtminstone i ganska betydlig mån, de öfverklagade missförhållandena.

Att numera utsträcka tillämpningen äfven till fabriksaktiebolag låter sig ej billigtvis göra, då dessa erfordra en större arbetspersonal, hvilken såväl drager fördel af kommunens institutioner som ock kan komma att falla kommunen till last.

Men deremot för sådana penningarörelse-drifvande aktiebolag, såsom banker, assurancesbolag m. m., hvilka icke för den kommun, der de förefinnas, kunna vålla några utgifter, kan och bör Bevillnings-komitéens förslag vinna full tillämpning.

Jag får derföre vördsamt föreslå följande förändringar och tillägg i Bevillningsstadgan.

§ 6.

Till inkomst af kapital räknas: ränta af utlånade eller i räntebärande obligationer nedlagda eller hos penningförvaltande eller penningarörelse-drifvande verk eller enskilde insatte penningar.

§ 9.

Bevillning för inkomst af kapital eller arbete påföres:

Bankbolag och andra penningarörelse-drifvande verk för vinsten å rörelsen efter den utdelning, som, utöfver den särskildt beskattade räntan å 6 procent å

det tillskjutna och genom dertill lagda besparingar (reservfonder m. m.) ökade kapitalet, lottegarne, under hvad namn som helst, tilldelas.

§ 25.

6:o) af styrelser för bankbolag, assurancesbolag och andra penningörelse-drifvande verk: angående beloppet af hvarje delegares kontant tillskjutna kapital och andel i reservfond m. m.

Jag anhåller om remiss af denna min motion till Bevillnings-Utskottet, hvilket, om det gillar motionens syftemål: *kapitalets beskattning hos kapitalägaren*, skall åt de föreslagna förändringarne gifva den lämpligaste redaktion och erforderliga utsträckning.

Stockholm den 25 Januari 1858.

P. v. Möller.

N:o 37.

*Af Herr **Munthe G. E.**, om ändring af sista mom. i 20 § Jagtstadgan.*

I sammanhang med bestämmelsen om belöning för dödande af vissa uppräknade slag af rofdjur och roffoglar är uti 20 § af Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Jagtstadga den 21 Oktober 1864 föreskrifvet, att den, som vill af så beskaffad belöning komma i åtnjutande, skall uppvisa roffogeln eller huden af rofdjuret för kronofogde, länsman eller ordförande i kommunalstyrelse samt taga dennes intyg, att roffogeln eller djuret inom riket dödats, äfvensom att roffogelns fötter eller öronen af rofdjurshuden blifvit i hans närvaro afskurda, hvarefter sökanden eger rätt att hos närmaste kronouppbördsman eller Konungens Befallningshafvande den utfästade belöningen uppbära.